

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΟΙ ΣΠΑΡΑΓΜΟΙ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΡΕΝΤΙΝΗ

Πώς ένας πρώην έπαιρχνός κι' έπειτα αξιωματικός του Ρεμβύλα του θρηστικού τακείου, "Άγρις πλιατσικολόγημα, τελογοει τούς χωρικούς, "Ζήτω ό Βασιλεύς!" Μία μαχη

Έλληνικού στρατού έόχηκως επανάστασι στάς Πάτρας. "Η προστασία των "Άγγλων. "Ο γενναίος Ροντόπουλος στρα- στην Πατριάκη παράλι. Τά διπλωματικά επακόλουθα.

ΤΑ χρονικά των διπλωματικών μας έπεισοδίων, ή καλύτερα, των ξενικών έπεισοδίων στα έσωτερικά μας, τό ελεισόδιο Μερεντινιτήρ είνε ένα από τά αθλιότερα και δείχνει τίς αδιζίες των ισχυρών εις βλάος της χωρής "Ελλάδος. Συνέβη τό 1847, την εποχή δηλαδή που ή "Άγγλια εύρισκε κάθε τόσο και νέους τρόπους να στενοχωροί τον "Όθωνα, για να τον έξαναγκάσει να παραίτηθι και να φύγη. "Η "Άγγλικη πολιτική έδημογραφούσε τότε διάφορα γεγονότα, για να παραλίη τό Κράτος και να παριστάνη τον "Έλληνα λαό διαφεμένο και άναρχομένο.

Λοιπόν, την εποχή εκείνη, ένα από τά πρωτοπαλλήλαρα του κόμματος του Κολέττι (του Μοσχουμαγικίου, όπως έλεγετο) ήταν και ό Μερεντινι. Αλλά ήταν πρώτα όλαρχός, και γίνεκε ληστής από τους άρχιότερους, και, όπως πολλοί από τους μαράβους του Κολέττι, άνηγαυήκε κατόπιν και... κατετάχθη τό στρατό υπό βασιλοφύλακος. "Ο Κολέττις (που είχε ύπαρξει γιατός του "Άλι Παζά και προσηθετής γενναίος για τό χωριό του) δεν είχε κανένα κοινωνικό ή πολιτικό διαταγμά. "Έπαρνε τους ληστές και τους φοροδές γαλόνα, άρζει να γινόνταν φίλοι του.

Στάς Πάτρας εκτάθηκε τότε τό γάμμα των "Όροφυλάκων υπό τον ταγματάρχη Στουενάρα, καλό στρατιωτικό και άφοσιωμένο στην "Όθωνα. "Ο Μερεντινις μετετέθη εκεί, ως λοχαγός ενός λόχου. Μόλις όμως έφτασε στάς Πάτρας, ό πόσην ληστής, μη λησιμονώντας τον πάλαι άνθρωπο, ή και υποκρινόμενος από τον άρχηγό διαφόρων κινήματων Θεοδοράκη Γριβα, άρχισε να τηρη μά διαγωγής βίωπτι, που την άντελήφθησαν και την παρακολουθούσαν ή πολιτικές και στρατιωτικές άρχές των Πατρών και άνέφεραν τά σχετικά στο "Υπουργείο.

"Έξωρα διεδόθη στας Πάτρας, ότι ή Κυβέρνησις εκόχουε να διαλύει τον επικίνδυνο λόγο του Μερεντινι και να μεταθέσι στας Πάτρας τον πιστό της λόγο τον αεροβόλοταον, από την Τριπολι. Τότε ό Μερεντινις άπεφάσισε να κινή τό κινήμα του, για τό όποιο, φαίνεται, ότι είχε αρκετά έργασθεί. Παρόσνε λοιπόν τους ύπαξιωματικούς και στρατιώτες δυο λόχων της "Όροφυλάκας και ένεργώντας με τόσην και ταχτητή, συνέλλα και έφινάκισε τον ταγματάρχη Στουενάρα, έπολιόρησε τον άλλο στρατό μέσα στον στρατώνα, που βρισκόταν στην "Επάνω Πόλη—τή λεγομένη «Καζάρμα»,— τον αιχμαλώτισε και τον άφοπλίσε, κι' έτσι έγινε κίνησι όλης της πόλεως. "Έπειτα, ό πόσην λήσταρχος εδάσιε καινού έυθείαν προς τό ύποκατάστημα της... "Εθνικής Τραπεζής, όπου έπαρξε τό ψητό. Μά δεν εύριχε εκεί παρά μόνο 25 χιλιάδες δραχμές, τίς όποιες έτόπισσε.

"Έπειτα, εκάλισε στο στρατηγείο του τον Τελώνη και τον Ταμία Πατρών και τους διέταξε, εν όνοματι τής κινδυνούσις Πατρίδος, να... του παραδώσουν τό χρηματικό τους!

Στό μεταξύ, φοιχτή τρομοκρατική επκρατοσίε στην πόλι. Οι Πατρινοί άμαρωθήσαν στον σάπια τους, τά καταστήματα έκλειστησαν, και οι πρόκοι, φοβόμενοι σφαγές και πυρκαγιές, έξήγησαν να φύθον σι διαπραγματεσίεις με τον άρχηγό των ληστανταρτών. "Αλλ' ό Μερεντινις ήρητοσε χρομάτα, πολλά χρομάτα, κι' αυτόν και τά παλληκάρια του, τουλάχιστον 50 χιλιάδες τάλληρα, που ίσοδιματούσαν με 5.000.000 σημερινές δραχμές. "Εκτός αυτών, ήθελε και τίς κρατικές εισπράξιεις και όλα τά φειδιόλιμα από τους εμπόρους στο Δημόσιο...

"Αλλοιώς, διά βάλο φωτιά να κάψει όλη την Πάτρα λέρα-λέρα... έφοβείσε ό τρομοδός λήσταρχος.

Ό πρόκοινοί Πατρών κατέρησαν πλέον στα Προξενεία, άλλ' ούτε ή μεσοάδρισις τον προξένου των Ξένων Δυνάμεων έφερε κανένα αποτέλεσμα. Οι πρόξενοί, συγγεντρομένοι στο Αυστριακό Προξενείο, εκάλισαν τον άρχηγό του κινήματος, άλλ' ό Μερεντινις άπάντησε περιφρονητικώς και δεν έπήγε.

Τότε βγήκε στη μέση ό "Άγγλος πρόξ-

νος Βούδ, άνέλαβε αυτός να διαπραγματευθι, κι' έπεισε τό λήσταρχο να περιεσίη τίς από τό Δημόσιο Ταμείο απαιτήσιεις του σε 16 χιλιάδες τάλληρα, όσα δηλ. βρισκόταν στο Ταμείο, κι' έπειτα να μη τίς τά παλληκάρια του σε άγγλικό πλοίο και να πάνε δπου θέλουν!... "Η Βρετανική σημαία θα τους έπροστάτενε.

"Ο Ταμίας Πατρών έμέτρησε πράγματι στο Μερεντινι, ένάπιον του προξένου Βούδ, τίς 16 χιλιάδες τάλληρα, ό λήσταρχος τά έτόπισε κι' έπειτα διέταξε να σωλήσουν προσηλητήριο. "Αμα συνάχτηκαν τά παλληκάρια του, ό Μερεντινις έμπήκε επί κεφαλής των. "Ήσαν έτοιμοί να ματαχαρατόν στις άγγλικές βάσεις, όταν άξαφνα τά πράγματα άλλαξαν όμη και ή κατάσταση πήρε τραγική μορφή.

Τούτο τί είχε συμβεί: Νομάρχης στας Πάτρας δεν ύπάρχε τίς ημέρες αυτές, αλλά τον άνεπλήρωσε ένας δραστήριος και άποφασιστικός άνθρωπος, ό γραμματευσ της Νομαρχίας Ροντόπουλος. Αυτός, από την πρώτη νίκη του ληστανταρτικού κινήματος, εκατάλαβε που θα έφταναν τά πράγματα, κι' έφυγε κρυφά από την πόλι, έπήγε στα γύρω χωριά, έζηρύσε γενική στρατολογία, έμίλησε με φιλογερό ένθουσιάζο στους χωρικούς της "Αχαΐας, τους συνειήσε, και τόρτα τους έφερε ώπλισμένους με ντουφέκια, με σπαθιά, με άξίνες, με ρόβλια, με κάρτε ειδικές όπλο, κι' έτοιμάσε να πετύχουν τους ληστές στη θάλασσα. "Η κρυφή "Ζήτω ό Βασιλεύς!" άντιχούσε σε όλη την "Αχαΐα, και ό Ροντόπουλος, με τον πρόχορο αλλά πολυάριθμο στρατό του, εκόχουε σαν όρημτικό όρμημα στην τρομοκρατική Πάτρα.

"Ήταν άρεθός ή στιγμή που οι λησταντάτρες κατέβησαν στην προκωμία. Οι "Έγγλεξοί τους έπέφρανε. "Αλλ' ό Ροντόπουλος με τους ένθουσιασμένους ένόπλους του, βγαίνει μπροστά και τους κούβι τό δόγμα. "Ο Μερεντινις και οι δικοί του ταμπονώνονται κι' ένα παρκαλιό ξενοδοχείο, άλλοι στίς γονιές των σπιτιών, σ' ή μάχη άρχισε όρημτική, λεισιματώδης. Οι λησταντάτρες εκαταλάβησαν, ότι κομμάτι υπόχούσιεις δεν τους ήταν δυνατή, και χτυπούσαν στο ψαγδό, αλλά και οι ένταλοί του Ροντοπούλου όρμούσαν άφρότητα. Τό αποτέλεσμα της μάχης τό διαβούδισε στην ύπουρηγή έγκλημό που βγήκε ύστερα από λίγες μέρες. "Ιδου μέρος του ιστορικού αυτού έγγραφου:

« ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρός τους Νομαρχάκας του Κράτους Σπεύδουμε να σας άναγγέλωμεν, ότι τό άποκαμνην εις κας Π. Πατρών ληστανταρτικό κίνημα κατεσπύθη πλήρως και ή ηρχική και ή τάξις επανήλθεν έντελώς εις την πόλι Πατρών.

"Ο άνεπλήρων τον Νομαρχην Γραμματευσ Κ. Ροντόπουλος, στρατολογήσας έως 400 πολίτας έκ των κατά την έπαρχην Πατρών δήμων Δύμης και Φαράν, και βοηθοόμενος από τον ίον λόχου του 4ου τάγματος των ακροβόλοτων, ζοιχοκώμενος υπό του λοχαγού Φροδοτή, εισέβαλε την 1ην Δεκεμβρίου κατά την 4ην Ώραν μ. μ. εις την πόλι Πατρών. "Η συμπλοκή ήρσιεν άδύσως μεταξύ των ρηθειών δυνάμεων και των άποστατών, οίτινες τραπέτιες εις ψυγήν, έποληρορήσαν στανός εις έν κατά την παρακλιό ξενοδοχείον... Μετά πεισματώδη μάχη διαρκούσαν έφ' ίκανόν χρόνον, οι άποσταίτη ήναγκάσθησαν να έκτακαλιέψουν τό ξενοδοχείον και να προσφύγουν εις τάς λέμβους του άγγλικού άπισπολιού, οίτινες επί τούτω τους έπεμψαν εις τό παραβάσιον διατρίβη, άνελάβησαν εις Μύκτια της "Ακαρανανίας. Δύοτε πρό της εισβολής εις την πόλι Πατρών των ειρημένων δυνάμεων, οι έν Πάτρας κούριο Πρόξενοί, επί τη αίτήσι του Δημόφρου και των πολιτών Πατρών, ειχον μεσοαθήσει διά την άνακωσιν τούτων, προς τον σκοπόν του ν' άπαλλάξουν την πόλι από τάς δυστυχεις συνέπειας της έμφυλοϋ ρήσεως.

Εις την ομθεσάν ομπλοκήν έρονηθήσαν δυο ακροβόλοταί, και εις έπληγούθ κενρίως, έκ δε των άποστατών έρονηθήσαν δυο, δεκαπέτιες έπληγούσαν διασσοθέντες εις τάς λέμβους, και τέσσαρες συνελήθησαν. "Εληφθησαν δε τάνοκατα μέτρα, διά την καταβίωσιν των άποστατών τούτων εις τό μέρος της αποτίεσεως των.

"Οι τίς ίδίως εκχορήγησε την Κυβέρνησιν εις την προκειμένην περιστάσιν, ειπε ό ένθουσιάζος, τον όποιον ό λαός έβειεν ύπερ της ημομίας τάσεως και ησυχίας, την όποιαν ύπεραποσίθη με κίνδυνον της ίδίας αυτού ζωής.

"Η Κυβέρνησις, πληροφρομένη ακριβώς περί των έκβουλάσεων ενός έκάστου, έφωρολάττειται ν' άναγκαιώη αυτούς αναλύσας. "Εν "Αθήναις την 4 Δ)βρίου 1847.

"Ο "Υπουργός ΡΗΓΑΣ ΠΑΛΑΜΑΝΗΣ »

Τό έπεισόδιο αυτό είχε διάφορες διπλωματικές συνέπειες. "Ο Ροντόπουλος άπότησε από τον "Άγγλο πρόξενον, εν όνοματι της "Ελληνικής Κυβερνήσεως, ν' αποδοθών ή 117.800 δραχμές, που ειχαν άρπάξει από την "Εθνική Τράπεζα, τό Δημόσιο Ταμείο κλπ. οι υπό την άγγλικήν προστα-

ΞΕΝΟΙ ΤΟΙΧΙΑΙ

ΑΝΑΣΤΕΝΑΓΜΟΣ

(Του S. Prudhomme)

Ποτέ να μην τη δώ, ποτέ να την άκούσω, ποτέ και τένομα της δυνατά να ειπώ, μά πάντοτε πιστός, πιστός να την προσημένο και πάντα να την αγαπώ.

Ν'άνοιγο την άγκάλη μου και να προσμένω τό κάκου μελ στον πρώτα να την ένακαλιώ, μά πάλι άκόμα την άγκάλη μου ν' άνοιγο και πάντα να την αγαπώ.

"Ωμίμενα, δέν μπορώ παρά να την άνοιγο και μες στα δάκρμα μου να λιώνω και να (σεδ), και πάντα αυτά τά δάκρμα μου να τά (σκορι)ζω και πάντα να την αγαπώ.

Ποτέ να μη τη δώ, ποτέ να την άκούσω, ποτέ και τένομα της δυνατά να ειπώ, πάντα με πιο πολύν καυμό να την προσημένο και πάντα να την αγαπώ.

Μετ. ΛΕΑΝΤΡΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΑΣ

ΤΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΣΜΕΛΕΝ, Ιατροῦ τῶν πειρατῶν τῶν Ἀντιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

Ο ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ σήμερα τὴν ἀφήγησι τῶν περιπετειῶν τοῦ τρομεροῦ κουρσάρου Μόργκαν, τὴν ὁποία μεταφράσαμε ἀπ' τὸ ημερολόγιον τοῦ γιατροῦ τῶν πειρατῶν Αἰξμελέν.

«Στὴν ἀρχὴ — συνεχίζει ὁ Αἰξμελέν — ζανένας θόρυβος δὲν ἔφτανε ὡς ἐμᾶς ἀπὸ τὴν καμπὰνὰ τοῦ Μόργκαν, μέσα στὴν ὁποία βρισκόταν μαζί μὲ τὸ θῆμα του. Φαίνεται πὸς ἡ ὄραία σύζυγος τοῦ Ἰσπανοῦ ἀξιωματικοῦ εἶχε λιποθυμήσει ἀπ' τὸν τρόμου τῆς καὶ πὸς ὁ κουρσάρος προσπαθοῦσε νὰ τὴν συνφέρει, γιὰτι βαθεῖοι καὶ ἀδύνατοι ἀναστεναγμοὶ ἔφταναν ὡς τ' αὐτιά μας.

«Ἐπειτα ἀκούσαμε τὸ Μόργκαν νὰ λὴμ με φωνή, πὸς προσπαθοῦσε νὰ τὴν κἀνὴ κάτω γλυκαῖα:

— Μὴ φοβάσαι, κυρά μου. Ὅσο βρῖσσαι κοντά μου δὲν διατρέχεις κανένα κίνδυνον... Σ' ἀγαπᾶ... Θὰ σὲ κἀνω γυναῖκα μου!...

— Κι' ὁ σύζυγός μου; τὸ ἀπάντησε ἐκείνη μ' ἀγωνία. Ξεχνάτε πὸς εἶπα παντρεμένη;... Ξεχνάτε πὸς ὁ σύζυγός μου βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸ καρόβ. σκλάβος σας;...

— Ἀλλοῖμονο! ἔλεγε τότε ὁ Μόργκαν. Ὁ σύζυγός σας ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκε... Φαίνεται πὸς προτίμησε τὸ θάνατον ἀπὸ τὴ σκλαβιά!...

— Κακοῦργε! φώναξε ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα. Ἐσὺ τὸν ἐπνίξες!.. Ἐσὺ τὸν ἔρριξες στὴ θάλασσα!...

— Ναι, τὴς ἀπάντησε ὁ Μόργκαν μὲ κενισμό. Ἐγὼ τὸν σκότωσα, γιὰτι σ' ἀγαπᾶ, γιὰτι σὲ λατρεύω, γιὰτι θέλω νὰ σὲ κἀνω δική μου... Μιά φωνὴ ἀπελπισίας ἀκούστηκε ἀπ' τὴν καμπὰνὰ καὶ ἔπειτα ὁ θόρυβος μᾶς πάλι, πὸς τὸν δέχονταν πνιγμένους κρανῆς. Φαίνεται πὸς ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα κατέβαλε ἀπεγνωσμένη ἀντίστασι γὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ κουρσάρου.

Τότε, ὁ Περέγιο, ὁ ὁποῖος παρακολούθησε, ἢ μάλλον ἄκουγε ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνὴ φιλήτος, δὲν ἐκράτηθη κεί.

Σήκωσε τὸ τοσεκούρι του καὶ τὸ κατάργε στὴν πόρτα τῆς καμπὰνας μὲ τόση δύναμι, ὥστε ἄνοιξε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Ἐνα δευτέρω χιτύμημα μετὸ τοσεκούρι καὶ ἡ πόρτα σωριάστηκε κάτω σὲ συντριμμα.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ παρουσιάστηκε στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας ὁ Μόργκαν ὀρθωμένος καὶ μετὸ πιστόλι στὰ χεῖρα του.

Μόλις εἶδε τὸν Περέγιο μπροστά του μὲ τὸ τοσεκούρι του ἀνοι-

οῖαν λησταί, καὶ ἀκόμη τὴν παράδοσι τῶν ληστῶν στὶς Ἑλληνικὰς ἀρχές, ὁ Ἄγγλος Πρόξενος ἀρνήθηκε, ἰσχυριζόμενος ὅτι... εἶχε συνομιλοῦναι συνθήκη με τοὺς ληπταντάρτες!... Τὸ ἀγγλικὸ πλοῖο ἔπλεσε στὴν Κέρκυρα γὰ ν' ἀποβιβάσῃ ἐκεῖ τὸ Μερεντίτη καὶ τοὺς συντρόφους του, ἀλλ' ἡ Ἑπτανησιακὴ Γερουσία τὸ ἀπῆρθε. Τότε τὸ πλοῖο τοῦς ἔφερε στὴν ἀγγλοκρατομένη Μάλτα καὶ τοὺς ἔβγαλε ἐκεῖ... Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πατρῶν διέταξε τὴ σύλληψιν διαφόρων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦντο ὅτι διατελοῦσαν σὲ συνομιτικὰς σχέσεις μετὸ Μερεντίτη. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦταν καὶ ὁ πολιτευτὴς Ἀνδρέας Καλαμογιάτης, ἀπόγονος ἱστορικῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης στὸ Ναύπλιο καὶ στὰς Ἀθήνας συνελήφθησαν καὶ ἄλλοι συνομιτῆς, ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖτες. Τὸ πλοῖο πὸς ἔφερε τοὺς ληπταντάρτες στὴ Μάλτα ὀνομάζετο «Σπίτρος». Σὲ ὅλο τὸ ταξεῖδι ὁ πλοίαρχός του καὶ τὸ πλήρωμα ἐπεροιοτήθηκαν πολὺ τὸν τοῦς ληστές, ἀλλ' ὁ ναύαρχος Πάρεκε, ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου πὸς ἦταν ἀγκυροβολημένος στὴ Μάλτα, ἀπεδοκίμασε τὴν διαταγὴν τοῦ Ἀγγλοῦ Προξένου Πατρῶν καὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ κατέσχεσε τὰ χρήματα στὰ χεῖρα τῶν ληστῶν γὰ νὰ ἐπιστραφοῦν στὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὴν ὀριστικὴ λύσι τοῦ ζητήματος.

Ἐστὶ ὁ ἀρχιληστής Μερεντίτης καὶ οἱ ἄλλοι συμμοριτῆς πὸς εἶχαν ἀπομείνει, ἔμειναν στὴ Μάλτα ἀπέπτατοι.

φωμένο, ἐπρόφερε μὲ λύσσα μιὰ βλαστήμια καὶ ἐπιροβόλησε...

Μὰ ὁ Περέγιο, γρηγορὸς σὺν ἀστρατῇ, ἔκανε ἓνα πηδήμα στὸ πλάι καὶ ἔτσι ἔξφυγε ἀπὸ τὸ χιτύμημα τοῦ ἀρχηγοῦ του. Ἐπειτα, μετὴν ἴδια ταχύτητα πάντοτε, ὤρμησε ἐναντίον τοῦ Μόργκαν καὶ, πιάνοντας τὸν ἀπὸ τὴ μέση, προσπάθησε νὰ τὸν ρίξῃ κάτω.

Μὰ καὶ οἱ δύο ἄντρες ἦσαν ἐξ ἴσου δυνατοὶ καὶ μιὰ πάλι ἀγρία, θανάσιμη καὶ ἀδυσώπητη ἄρχισε τότε...

Ἐπειδὴ ὁ Περέγιο μὸς ἔλεγε ἀπαγορεύσει ἀπὸ πρὶν κάθε ἐπέμβασι, ἀπέφραγα νὰ τὸν βοηθῆσω, ἐφ' ὅσον ἄλλως τὸ ἐβλεπα δτι διατρεῦσε κάποια ὑπεροχὴ ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἐτρεξα μόνον κοντὰ στὴ γυναῖκα τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἡ ὁποία παρακολούθησε μὲ ἀγωνία τὸν τρομερὸν αὐτὸ θέημα, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ καί, πηγαίνοντας τὴν στὴν καμπὰνὰ, τὴν ὁποία εἶμα μὲδὲ μὲ τὸν Περέγιο, ὅπου καὶ τὴν κλειδώσα γὰ νὰ βρισκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Κατόπιν ἔξαναγούρισα τρέχοντας κοντὰ στοὺς δύο ἀντιπάλους.

Μὰ, ἐντομεταξὺ, πολλοὶ ἄντρες ἀπ' τὸ πλήρωμα εἶχαν ζήτησει ἀκούγοντας μὲ ἀγωνία τὸν τρομερὸν αὐτὸ θέημα, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ καί, πηγαίνοντας τὸν πρὸς τὸν ἕνα, οὔτε γιὰ τὸν ἄλλο... Περιέμειναν νὰ δοῦν ποῖος θὰ νικῆσει, γιὰ νὰ ταχθοῦν μετὸ μέρους του.

Τὴ στιγμὴ πὸς ἔφθασα ἐκεῖ, εἶδα τὸν Περέγιο, ὁ ὁποῖος καταβάλλοντας μιὰ μεγάλη προσπάθεια, εἶχε κατορθώσει νὰ γουατίσῃ τὸν Μόργκαν.

Ἡ θέσις τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν πειρατῶν ἦταν τρομερὴ. Λίγο ἀκόμη καὶ θὰ ὑπέκυπτε στὸν ἀντίπαλό του, ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ δειχνόταν ἀμείλιτος ἀπέναντί του.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Μόργκαν κατώρθωσε νὰ ἐλευθερωσθὸν τὸ ἓνα τὸ χεῖρι καὶ νὰ τραβῆξῃ μ' αὐτὸ τὸ μαχαίρι του. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ τὸ κάρφωκε στὸ στήθος τοῦ Περέγιο, ἂν ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἕνας ἀπ' τοὺς ναῦτες τοῦς ἀπορισημένους στὸν ὑπαρχηγὸν τῶν πειρατῶν, βλέποντάς τον νὰ κινδύνει, δὲν ἐπένευε.

Ἐτρεξε κοντὰ στοὺς δύο ἄντρες καί, πιάνοντας τὸ χεῖρι τοῦ Μόργκαν, κατώρθωσε νὰ τὸ ἀκινήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀρπύσῃ...

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ ἀγὼν γενικεύθηκε...

Οἱ ναῦτες πὸς ἦσαν μετὸ μέρους τοῦ Μόργκαν ἔτρεξαν νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ, τὸ ἴδιο δὲ ἔκαναν καὶ αὐτοὶ πὸς ὑποστηρίζαν τὸν Περέγιο. Μέσα στὴ γενική αὐτὴ σμύλοχ, ὁ Μόργκαν, βοηθούμενος ἀπὸ μερικοὺς ἀπ' τοὺς ναῦτες του, κατώρθωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ χεῖρα τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἀλλὰ ὁ Περέγιο δὲν ἦταν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πὸς τὰ χάνουν εὐκολα. Ὁρμησε πάλι κοντὰ τὸν Μόργκαν καί, ἀφοῦ τὸν κατεδιώξε λίγες στιγμῆς, κατώρθωσε τέλος νὰ τὸν πιάσῃ. Καταλαβάνοντας πὸς ἡ ἔκβασι θύον τοῦ ἀγῶνος θὰ κρινόταν ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πᾶλης τῶν δύο ἀρχηγῶν, ὁ Περέγιο αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν περιωρίστηκε μόνον στὰ χεῖρα του. Μόλις ἔπασσε τὸ Μόργκαν, ὁ ὁποῖος ἦταν κεί ἐξαντλημένος τράβηξε τὸ μαχαίρι του καὶ τὸ κατάργε στὸ στήθος.

Ὁ Μόργκαν σωριάστηκε ἄμεσως κάτω, πλέοντας στὸ σῆμα του. Βλέποντας τὸν ἀρχηγὸν τοῦς νὰ πέφτῃ κάτω, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ τραβήχτηκαν πίσω ἀπομακρυνόμενοι καί, σίχνοντας κάτω τὰ ὀπλα τοῦς, ζήτησαν χάρι ἀπ' τὸν νέο κῆρυ τοῦ καραβιοῦ.

Ὁ Περέγιο τοὺς τὴν παρεχόμασε καὶ ἔτσι ἡ γαλήνῃ ἀποκαταστάθηκε μέσα στὸ πλοῖο. Τὸ τραῦμα τοῦ Μόργκαν ἦταν θανάσιμον καί, παρ' ὅτις τὶς περιποιήσεις μου, ἔπατα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ τρομερὸς αὐτὸς κουρσάρος ἔξωψηκε, χωρὶς ν' ἀνακτήσῃ ἐντομεταξὺ τὶς αισθήσεις του.

Μετὰ τὸ θάνατον τοῦ Μόργκαν, συνεχίσαμε τὸ ταξεῖδι μας πρὸς τὴ Νῆσον τῆς Χελώνης, ὅπου καὶ φτάσαμε ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες, χωρὶς νὰ μᾶς συμβῇ κανένα ἄλλο ἐπεισόδιον.

Ἐκεῖ, ὁ Περέγιο διέλυσε τὸ πλήρωμα του καὶ ἐπειδὴ ἦταν ἐρωτευμένος

γιὰ καλὰ μετὴν ὄραία χήρα τοῦ Ἰσπανοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τυχοδιωκτικὴν ζωὴν, νὰ τὴν παντρευτῆ καὶ νὰ ἔξαναγούρισῃ στὴν πατρίδα του, τὴν Πορτογαλία.

Πράγματι ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἡ ὄραία χήρα, ἡ ὁποία εὐγνωμονοῦσε τὸν Περέγιο γιὰτι τῆς ἔσωσε τὴ ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν, δέχτηκε πρόθυμα καὶ ἔγινε σύζυγός του.

Μετὰ τὸ γάμου τοῦς, οἱ δύο σύζυγοι γύρισαν στὴν Πορτογαλία μ' ἀπὸ τότε δὲν ἔμαθα περὶ τῶ ἀπόγιναν. Φαντάζομαι ὅμως, ὅτι θὰ ἔζησαν εὐτυχισμένοι, γιὰτι ὁ Περέγιο ἦταν γενναῖος καὶ τίμιος ἄνδρας.

ΤΕΛΟΣ

□ □ ΠΡΟ ΗΜΙΣΕΩΣ ΑΙΩΝΟΣ □ □

ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΜΑΣ : Οἱ Δ. Βικέλας, Γ. Φιλάρετος καὶ Βλ. Σκορδέλιας.